

แนวทางการแก้ไขปัญหาหาบเร่แผงลอยกรณีศึกษา : การกระทำผิดบนทางเท้าของเขตบางแค กรุงเทพมหานคร

GUIDELINES FOR SOLVING STREET VENDOR PROBLEMS : A CASE OF OFFENSES ON THE SIDEWALKS IN BANG KHAE DISTRICT OF BANGKOK.

สิทธิพิพัฒน์ ชุมช่วย^{1*}, ศักดา ศิลปาภิศัน²

Sitthiphiphat Chumchuai^{1*}, Sakda Silpaphisan²

^{1&2}คณะรัฐประศาสนศาสตร์ วิทยาลัยเทคโนโลยีสยาม

^{1&2} Faculty of Public Administration Siam Technology College

E-mail : sakdas@siamtechno.ac.th

วันที่รับบทความ 28 เมษายน 2568

วันแก้ไขบทความ 24 พฤษภาคม 2568

วันที่ตอบรับบทความ 5 มิถุนายน 2568

บทคัดย่อ

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาระดับปัญหาหาบเร่แผงลอยกรณีศึกษา: การกระทำผิดบนทางเท้าของเขตบางแคกรุงเทพมหานคร 2) เปรียบเทียบระดับปัญหาการหาบเร่แผงลอยกรณีศึกษา: การกระทำผิดบนทางเท้าของเขตบางแค กรุงเทพมหานคร จำแนกตามเพศและประสบการณ์การทำงาน 3) เสนอแนะแนวทางการแก้ไขปัญหาหาบเร่แผงลอยกรณีศึกษา: การกระทำผิดบนทางเท้าของเขตบางแค กรุงเทพมหานคร การศึกษาวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยแบบผสมผสานเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยแบบสอบถาม และแบบสัมภาษณ์ ตัวอย่างซึ่งได้มาจากการสุ่มแบบง่ายจากเจ้าหน้าที่ สำนักงานเขตบางแค กรุงเทพมหานคร จำนวน 270 คน

ผลการศึกษาพบว่า 1) ปัญหาหาบเร่แผงลอยกรณีศึกษา: การกระทำผิดบนทางเท้าของเขตบางแคกรุงเทพมหานคร โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านทรัพยากรนโยบาย มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมา คือ ด้านสมรรถนะของหน่วยปฏิบัติงาน ด้านการสื่อสารระหว่างองค์กรและกิจกรรมการเสริมแรง และด้านการมีส่วนร่วมของประชาชนมีค่าเฉลี่ยต่ำสุด 2) เจ้าหน้าที่สำนักงานเขตบางแคที่มีเพศต่างกันมีความคิดเห็นต่อปัญหาการหาบเร่แผงลอยกรณีศึกษา: การกระทำผิดบนทางเท้าของเขตบางแค กรุงเทพมหานคร ไม่แตกต่างกัน และเจ้าหน้าที่สำนักงานเขตบางแคที่มีประสบการณ์การทำงานต่างกัน มีความคิดเห็นต่อปัญหาการหาบเร่แผงลอยกรณีศึกษา: การกระทำผิดบนทางเท้าของเขตบางแค กรุงเทพมหานคร แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 3) เสนอแนะแนวทางการแก้ไขปัญหาหาบเร่แผงลอยกรณีศึกษา: การกระทำผิดบนทางเท้าของเขตบางแค กรุงเทพมหานคร พบว่า ขาดบุคลากรผู้เชี่ยวชาญด้านนิติกรณ ผู้ค้าไม่ให้ความร่วมมือ จัดให้มีการอบรมให้ความรู้แก่เจ้าหน้าที่เพิ่มขึ้นเพื่อนำไปประชาสัมพันธ์และทำความเข้าใจกับประชาชน การนำนโยบายไปปฏิบัติอาจจะต้องมีการปรับให้เหมาะสมและมีความยืดหยุ่นตามบริบทของสภาพเศรษฐกิจและสังคม

คำสำคัญ : ปัญหาหาบเร่แผงลอย; การกระทำความผิด; ทางเท้า

Abstract

This study therefore aims to 1) study the level of the problem of street vendors, case study: wrongdoing on the sidewalks of Bang Khae District, Bangkok. 2) compare the level of the problem of street vendors, case study: wrongdoing on the sidewalks of Bang Khae District, Bangkok, classified by gender and work experience. 3) propose guidelines for solving the problem of street vendors, case study: wrongdoing on the sidewalks of Bang Khae District, Bangkok. This research was a mixed-method research. Data were collected by questionnaires and interviews. The sample was selected by simple random sampling from 270 officers of Bang Khae District Office of Bangkok.

The results of the study found that 1) The problem of street vendors in the case study: Offenses on the sidewalks of Bang Khae District, Bangkok, was at a moderate level overall. When considering each aspect, it was found that the policy resource aspect had the highest average value, followed by the competence of the operating unit, communication between organizations and reinforcement activities, and public participation aspect had the lowest average value. 2) The opinions of Bang Khae District Office officers of different genders on the problem of street vendors in the case study: Offenses on the sidewalks of Bang Khae District, Bangkok were not different. The opinions of Bang Khae District Office officers of different working experiences on the problem of street vendors in the case study: Offenses on the sidewalks of Bang Khae District, Bangkok were significantly different at a statistical level of 0.05. 3) Suggestions for solving the problem of street vendors in the case study: Offenses on the sidewalks of Bang Khae District, Bangkok were found to be lacking in legal experts. Vendors did not cooperate. More training should be provided to officers to provide information and create understanding among the public. The implementation of the policy may need to be adjusted appropriately and be flexible according to the context of the economic and social conditions.

Keywords : Street vendor problems; offences; sidewalks

บทนำ

การบังคับใช้กฎหมายของเทศกิจ พบว่า กฎหมายเทศกิจในปัจจุบันไม่ทันสมัยต่อรูปแบบ การค้าของหาบเร่-แผงลอยที่เปลี่ยนแปลงไปของสภาพภูมิประเทศและ พื้นที่ของกรุงเทพมหานคร การพัฒนากรุงเทพมหานคร ในเรื่องทางเท้าและการจัดระเบียบบนทางเท้า ได้เปลี่ยนแปลงไปมาก แต่ กฎหมายที่ใช้บังคับก็ยังคงเป็นรูปแบบเดิม ๆ ยังไม่มีการแก้ไขให้เหมาะสมกับการละเมิดสิทธิของ ประชาชนผู้ใช้งานเท้า โดยเฉพาะอย่างยิ่งในส่วนของผู้ประกอบการที่ต่อเติมขยายพื้นที่ของอาคาร ออกมารุกล้ำเขตทางเท้า ละเมิดสิทธิของประชาชนผู้ใช้งานเท้า เป็นอย่างยิ่ง บทลงโทษก็น้อย เป็นเพียงการเปรียบเทียบปรับ อีกทั้ง อัตราการเปรียบเทียบปรับก็ไม่มาก เจ้าของอาคารสามารถจ่าย ค่าปรับได้อย่างสบายไม่เดือดร้อน และหากเจ้าของอาคารจ่ายค่าปรับหากจ่ายให้กับเจ้าหน้าที่ของรัฐ เอง กลุ่มบุคคลกลุ่มนี้ ก็จะสามารถละเมิดสิทธิการใช้ทางเท้าของประชาชนได้อย่างสบายเหมือนไม่มี อะไรเกิดขึ้น ซึ่งเรื่องนี้ กรุงเทพมหานครจะต้องแก้ไขกฎหมายและระเบียบปฏิบัติที่เกี่ยวข้องให้ สอดคล้องสภาพความเป็นจริงของเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นในพื้นที่กรุงเทพมหานคร และควร จะต้องกำหนดมาตรการการใช้บังคับกับเจ้าหน้าที่ โดยแบ่งความรับผิดชอบของเจ้าหน้าที่ออกเป็น Zone และมีระยะเวลาการปฏิบัติในแต่ละ Zone เพื่อป้องกันการทุจริตของเจ้าหน้าที่ของรัฐด้วยสำหรับ การกำหนดบทลงโทษกรณีละเมิดสิทธิของประชาชนที่ใช้ทางเท้า เนื่องจากเป็นการ

ละเมิดสิทธิของประชาชนผู้ใช้ทางเท้า ซึ่งเป็นกลุ่มบุคคลที่มีจำนวนมาก ดังนั้น จึงควรมีบทลงโทษที่ หนักและรุนแรง ไม่เพียงแต่ค่าปรับเท่านั้น แต่ควรมีโทษทางอาญา เพื่อการแก้ไขปัญหาที่เป็น รูปธรรม และหากมีผู้เกี่ยวข้องกับการละเมิดสิทธิของประชาชนผู้ใช้ทางเท้าเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐไม่ว่า ในกรณีใดก็ตาม การได้รับโทษจะต้องรุนแรงกว่าผู้ทำละเมิดที่เป็นประชาชนทั่วไปไม่น้อยกว่า 2 เท่า จึงจะแก้ปัญหานี้ได้ (พรณิลัย นิติโรจน์ , 2566).

ปัญหาความไม่เป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมืองอีกปัญหาหนึ่งของกรุงเทพมหานคร คือการ ฝ่าฝืนของรถยนต์ รถจักรยานยนต์จอดหรือขับช้า และการขายของบนทางเท้า ได้สร้างความเดือดร้อนให้กับประชาชน ผู้ใช้ทางเท้า ทั้งในเรื่อง ความไม่สะดวกสบาย ความปลอดภัย ความไม่เป็นระเบียบเรียบร้อย อีกทั้งทางเท้า ยังได้รับความเสียหาย กรุงเทพมหานคร ต้องเสียงบประมาณในการซ่อมแซมอีกด้วย ถึงแม้พระราชบัญญัติ รักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง พ.ศ.2535 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2560 จะได้กำหนดบทลงโทษผู้ฝ่าฝืนไว้และเจ้าหน้าที่ได้ประชาสัมพันธ์ให้ทราบแล้วก็ตามแต่ยัง ปรากฏมีผู้ฝ่าฝืน และประชาชน ร้องเรียนเป็นจำนวนมาก ในขณะเดียวกันสังคมโซเชียล ร่วมกันรณรงค์ สร้างจิตสำนึกผ่านทางเพจเฟซบุ๊ก อาทิเพจลงขัน ความคิด ปฏิรูปประเทศไทยและ เอ้ย นีมันฟุตบาทไทยแลนด์ ได้ทำการสำรวจ ความคิดเห็นของ ประชาชนเพื่อหาวิธีแก้ปัญหาโดยไม่ต้องรอภาครัฐ จากนั้นทำการทดลองด้วยวิธีต่างๆ เช่น ทางเท้า เป็น สิทธิที่จะเดิน ดังนั้นอย่าหลบให้และทำป้ายแสดงว่าพื้นที่นี้ติดตั้งกล้องซีซีทีวี ผลปรากฏว่าหลากหลายวิธี ไม่สามารถยับยั้ง พฤติกรรมฝ่าฝืนกฎหมายได้ ยกเว้นวิธีที่ต้องใช้เจ้าหน้าที่ออกตรวจตราเป็นประจำจึงจะแก้ปัญหานี้ได้แน่นอน ดังนั้นการ ปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่กรุงเทพมหานครอย่างจริงจัง เท่านั้นที่จะบรรเทาความเดือดร้อน ของประชาชนให้หมดไปได้ (รัชฎา เกษรางกุล, 2560).

สำนักงานเขตบางแค เป็นหน่วยงานการปกครอง 1 ใน 50 สำนักงานเขตของกรุงเทพมหานคร ที่มีภาระหน้าที่ในการ นำนโยบายของผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครไปปฏิบัติ ซึ่งนโยบายแก้ไขปัญหา การกระทำผิดบนทางเท้า นั้น เป็นนโยบายของ กรุงเทพมหานคร ที่มุ่งพัฒนาคุณภาพชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนผู้ใช้งานทางเท้าของสำนักงานเขตทั้ง 50 เขต เป็นการป้องปรามไม่ให้มีการ กระทำผิด และมีความสอดคล้องกับพระราชบัญญัติรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบ เรียบร้อย ของบ้านเมือง พ.ศ. 2535 ดังนั้น จึงเป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่งที่จะต้องเข้าใจถึงการนำนโยบายไปปฏิบัติอย่างแท้จริง สำนักงานเขตบางแค ได้นำนโยบายการแก้ไขปัญหการกระทำผิดบนทางเท้ามาปฏิบัติ แต่ในปัจจุบันพบว่ามียุติในการจับกุม ผู้กระทำความผิดบนทางเท้าเขตบางแค จอดหรือขับช้ารถจักรยานยนต์ขับช้ารถจักรยานยนต์บนทางเท้าบน ในปี 2565 จำนวน 414 ราย ปี 2566 จำนวน 549 ราย ซึ่งเจ้าหน้าที่ได้รับการร้องเรียนจากประชาชนและจากการเข้าปฏิบัติหน้าที่ แต่เนื่องจากเจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติงานมีจำนวนไม่เพียงพอต่อการควบคุมดูแลและด้วยกฎหมายที่เกี่ยวข้องไม่เข้มงวดจึงทำให้มี ผู้กระทำความผิดอยู่ซ้ำ ๆ

ดังนั้นจากความเป็นมาและปัญหาที่กล่าวมา ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาแนวทางการแก้ไขปัญหาลดละเมิดสิทธิของประชาชน: การกระทำผิดบนทางเท้าของเขตบางแค กรุงเทพมหานคร เพื่อนำไปสู่การพัฒนาสมรรถนะการปฏิบัติงานของ เจ้าหน้าที่ในการแก้ไขปัญหการกระทำผิดบนทางเท้า ให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดวัตถุประสงค์ ไว้ดังนี้

1. เพื่อศึกษาระดับปัญหาการลดละเมิดสิทธิของประชาชน: การกระทำผิดบนทางเท้าของเขตบางแคกรุงเทพมหานคร
2. เพื่อเปรียบเทียบระดับปัญหาการลดละเมิดสิทธิของประชาชน: การกระทำผิดบนทางเท้า ของเขตบางแค กรุงเทพมหานคร จำแนกตามเพศและประสบการณ์การทำงาน
3. เพื่อศึกษาแนวทางการแก้ไขปัญหาลดละเมิดสิทธิของประชาชน: การกระทำผิดบนทางเท้าของเขตบางแค กรุงเทพมหานคร

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาวิจัยเรื่อง แนวทางการแก้ไขปัญหาลอยกระทิงศึกษา: การกระทำผิดบนทางเท้าของเขตบางแค กรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

ประกอบด้วยวิธีการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) และการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) โดยประชากรและกลุ่มตัวอย่างของการวิจัยในแต่ละแบบจะประกอบไปด้วย

1. การวิจัยเชิงปริมาณ

1.1 ประชากร ได้แก่ เจ้าหน้าที่ สำนักงานเขตบางแค กรุงเทพมหานคร จำนวน 817 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ กลุ่มตัวอย่างที่ได้มาโดยการสุ่มแบบ แบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) และหาจำนวนกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้สูตรของ Yamane (1970) ทำการสุ่มตัวอย่างโดยการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) ใช้วิธีจับฉลากโดยการสุ่มแบบไม่คืนกลับ ได้กลุ่มตัวอย่าง 270 คน และเพื่อให้ไม่ซ้ำกับกลุ่มตัวอย่างของการวิจัยเชิงคุณภาพ การสุ่มกลุ่มตัวอย่างจึงได้ตัดรายชื่อผู้ให้ข้อมูลสำคัญในการวิจัยเชิงคุณภาพออก

2. การวิจัยเชิงคุณภาพ

ผู้ให้ข้อมูลสำคัญในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่ ผู้บริหารสำนักงาน หัวหน้าฝ่ายกองหน่วยงาน ผู้นำชุมชน ประชาชนที่สัญจรไปมา และผู้รับจ้างขับซักรถจักรยานยนต์ รวมทั้งสิ้น 27 คน โดยวิธีการเลือกตัวอย่างแบบมีจุดมุ่งหมายของการศึกษาเป็นหลัก (Purposeful Selection) เพื่อให้ได้กลุ่มตัวอย่างที่มีคุณสมบัติภายใต้กรอบของการศึกษาวิจัยซึ่งเป็นบุคคลที่มีคุณสมบัติดังต่อไปนี้

2.1 เป็นผู้บริหารสำนักงาน หัวหน้าฝ่าย ผู้นำชุมชน ประชาชนที่สัญจรไปมา และผู้รับจ้างขับซักรถจักรยานยนต์

2.2 มีวุฒิการศึกษาไม่ต่ำกว่าระดับมัธยมศึกษาตอนต้น

2.3 มีประสบการณ์การทำงานตั้งแต่ 5 ปีขึ้นไป หรือสัญจรไปมาในเขตพื้นที่สำนักงานเขตบางแค กรุงเทพมหานคร ตั้งแต่ 5 ปีขึ้นไป

3. การวิจัยเชิงปริมาณใช้แบบสอบถามเพื่อศึกษาระดับปัญหาการหาเบร่แผงลอยกรณีศึกษา: การกระทำผิดบนทางเท้า ของเขตบางแค กรุงเทพมหานครโดยแบ่งออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของเจ้าหน้าที่ที่มีลักษณะเป็นแบบสำรวจรายการ (Check list) ประกอบด้วย เพศ ประสบการณ์การทำงาน

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับปัญหาการหาเบร่แผงลอยกรณีศึกษา: การกระทำผิดบนทางเท้า ของเขตบางแค กรุงเทพมหานคร จำนวน 30 ข้อ โดยแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของ Likert

การวิจัยเชิงคุณภาพ ใช้แบบสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง (Semi-structured Interview Protocol) เพื่อศึกษาแนวทางการแก้ไขปัญหาลอยกระทิงศึกษา: การกระทำผิดบนทางเท้าของเขตบางแค กรุงเทพมหานคร โดยแบ่งออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 สดภาพทั่วไป โดยถามในประเด็นต่อไปนี้คือ ชื่อผู้ให้สัมภาษณ์ ชื่อ-สกุล วุฒิการศึกษา และตำแหน่ง การสัญจรไปมาในเขตพื้นที่สำนักงานเขตบางแคกรุงเทพมหานคร

ตอนที่ 2 เป็นแบบสัมภาษณ์ปลายเปิดมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาแนวทางการแก้ไขปัญหาลอยกระทิงศึกษา: การกระทำผิดบนทางเท้าในเขตพื้นที่สำนักงานเขตบางแค กรุงเทพมหานคร จำนวน 6 ข้อ

การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิจัย

การดำเนินการวิจัยครั้งนี้ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) และใช้แบบสัมภาษณ์เป็นเครื่องมือในการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) โดยมีวิธีการวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัย ดังนี้

1. การวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยเชิงปริมาณ ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยคอมพิวเตอร์โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป ซึ่งดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

1.1 แบบสอบถามตอนที่ 1 เกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ทำการวิเคราะห์โดยการแยกข้อมูลตามเพศ ประสิทธิภาพในการทำงาน โดยวิธีการหาค่าร้อยละ และบรรยายประกอบตาราง

1.2 แบบสอบถามตอนที่ 2 วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาการหาแร่แฝงลอยกรณีศึกษา: การกระทำผิดบนทางเท้า ของเขตบางแค กรุงเทพมหานคร จำแนกตามเพศและประสิทธิภาพการทำงาน โดยวิธีหาค่าเฉลี่ยเลขคณิต (Arithmetic Mean) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) เป็นรายมิติและโดยภาพรวมทั้งหมด เพื่อต้องการทราบระดับปัญหาการหาแร่แฝงลอยกรณีศึกษา: การกระทำผิดบนทางเท้า ของเขต บางแค กรุงเทพมหานคร เมื่อหาค่าได้แล้วนำค่าไปเปรียบเทียบกับเกณฑ์การวิเคราะห์ผลการประเมิน โดยวิธีการแปลผลตามเกณฑ์สัมบูรณ์ (Absolute Criteria) ของบุญชม ศรีสะอาด (2543)

1.3 หาค่าการทดสอบที (t – test) เพื่อเปรียบเทียบ ปัญหาการหาแร่แฝงลอยกรณีศึกษา: การกระทำผิดบนทางเท้า ของเขตบางแค กรุงเทพมหานคร จำแนกตามเพศและประสิทธิภาพการทำงาน จำแนกตามตัวแปรเพศ

1.4 หาค่าการทดสอบเอฟ (F – test) เพื่อเปรียบเทียบเกี่ยวกับปัญหาการหาแร่แฝงลอยกรณีศึกษา: การกระทำผิดบนทางเท้า ของเขตบางแค กรุงเทพมหานคร จำแนกตามเพศและประสิทธิภาพการทำงานจำแนกตามตัวแปรประสิทธิภาพในการทำงาน โดยทำการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) หากพบว่ามีความทางสถิติจะทดสอบค่าเฉลี่ยรายคู่ด้วยวิธีการของเชฟเฟ (Scheffe's Method)

2. การวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยเชิงคุณภาพ ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล ซึ่งดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

2.1 ตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูล

2.2 จำแนกและจัดระบบข้อมูล เป็นการนำข้อมูลที่ได้นำมาจำแนกและจัดหมวดหมู่ออกให้เป็นระบบ

2.3 วิเคราะห์ข้อมูลโดยการตีความสร้างข้อสรุปแบบอุปนัย (Analytic induction) เป็นการนำข้อมูลที่ได้จากเหตุการณ์ต่างๆ ที่เกิดขึ้นมาวิเคราะห์เพื่อหาบทสรุปร่วมกันของเรื่องนั้น

2.4 นำเสนอข้อมูลเป็นข้อความแบบบรรยาย

การวิเคราะห์ข้อมูล

แนวทางการแก้ไขปัญหาหาแร่แฝงลอยกรณีศึกษา: การกระทำผิดบนทางเท้าของเขตบางแค กรุงเทพมหานคร โดยใช้วิธีการวิจัยแบบผสมผสาน (Mixed Methods Research) รวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม (questionnaire) และสัมภาษณ์แบบเชิงลึก กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 270 คน ผู้ศึกษาได้นำข้อมูลที่ได้จากการศึกษาพร้อมทั้งผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังกล่าว นำมาเสนอในรูปตารางประกอบคำบรรยาย โดยแบ่งออกเป็น 3 ส่วน ดังนี้

ตอนที่ 1 วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของเจ้าหน้าที่ สำนักงานเขตบางแค กรุงเทพมหานคร ที่ตอบแบบสอบถาม

ตารางที่ 1 จำนวนและร้อยละของเจ้าหน้าที่ สำนักงานเขตบางแค กรุงเทพมหานคร จำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ชาย	154	57.03
หญิง	116	42.97
รวม	270	100.0

จากตารางที่ 1 พบว่า เจ้าหน้าที่ สำนักงานเขตบางแค กรุงเทพมหานครส่วนใหญ่ เป็นเพศชาย จำนวน 154 คน คิดเป็นร้อยละ 57.03 และเพศหญิง จำนวน 116 คน คิดเป็นร้อยละ 42.097

ตารางที่ 2 จำนวนและร้อยละของเจ้าหน้าที่ สำนักงานเขตบางแค กรุงเทพมหานคร จำแนกตามประสบการณ์การทำงาน

ประสบการณ์การทำงาน	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ต่ำกว่า 5 ปี	64	23.70
ระหว่าง 5-10 ปี	110	40.74
ตั้งแต่ 10 ปีขึ้นไป	96	35.56
รวม	270	100.0

จากตารางที่ 2 พบว่า เจ้าหน้าที่ สำนักงานเขตบางแค กรุงเทพมหานครส่วนใหญ่ มีประสบการณ์การทำงานระหว่าง 5-10 ปี จำนวน 110คน คิดเป็นร้อยละ 40.74 รองลงมา คือ ตั้งแต่ 10 ปีขึ้นไป จำนวน 96 คน คิดเป็นร้อยละ 35.56 และต่ำกว่า 5 ปี จำนวน 64 คน คิดเป็นร้อยละ 23.70

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ข้อมูลปัญหาและอุปสรรคการดำเนินงานไปปฏิบัติเกี่ยวกับการกระทำความผิดบนทางเท้าของสำนักงานเขตบางแค กรุงเทพมหานคร โดยการหาค่าเฉลี่ย (mean) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (standard deviation)

ตารางที่ 3 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัญหาการหาเบร่แผงลอยกรณีศึกษา: การกระทำความผิดบนทางเท้าของเขตบางแค กรุงเทพมหานคร โดยรวม

(n = 270)

ปัญหาการหาเบร่แผงลอยกรณีศึกษา: การกระทำความผิดบนทางเท้าของเขตบางแค กรุงเทพมหานคร	ระดับปัญหาและอุปสรรค			
	$\bar{X}$	S.D.	การแปลผล	อันดับ
1. ด้านวัตถุประสงค์และมาตรฐานของนโยบาย	2.90	.21	ปานกลาง	5
2. ด้านสมรรถนะของหน่วยปฏิบัติงาน	3.24	.35	ปานกลาง	2
3. ด้านทรัพยากรนโยบาย	3.30	.36	ปานกลาง	1
4. ด้านสภาพทางเศรษฐกิจและสังคม	2.95	.63	ปานกลาง	4
5. ด้านการสื่อสารระหว่างองค์กรและกิจกรรมการเสริมแรง	2.99	.91	ปานกลาง	3
6. ด้านการมีส่วนร่วมของประชาชน	2.81	.50	ปานกลาง	6
รวม	2.90	.21	ปานกลาง	

จากตารางที่ 3 พบว่า ปัญหาการหาเบร่แผงลอยกรณีศึกษา: การกระทำความผิดบนทางเท้าของเขตบางแค กรุงเทพมหานคร โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.90$; S.D. = .21) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านทรัพยากรนโยบาย มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 3.30$; S.D. = .36) รองลงมา คือ ด้านสมรรถนะของหน่วยปฏิบัติงาน ($\bar{X} = 3.24$; S.D. = .35) ด้านการสื่อสารระหว่างองค์กรและกิจกรรมการเสริมแรง ($\bar{X} = 2.99$; S.D. = .91) และด้านการมีส่วนร่วมของประชาชนมีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ($\bar{X} = 2.81$; S.D. = .50)

ตอนที่ 3 การวิเคราะห์เปรียบเทียบ ปัญหาและอุปสรรคการดำเนินงานไปปฏิบัติเกี่ยวกับการกระทำความผิดบนทางเท้าในเขตพื้นที่สำนักงานเขตบางแค กรุงเทพมหานคร จำแนกตามเพศ และประสบการณ์การทำงาน

ตารางที่ 4 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบเพศกับระดับปัญหาการหาเร่แผงลอยกรณีศึกษา: การกระทำผิดบนทางเท้าของเขตบางแค กรุงเทพมหานคร

เพศ	N	$\bar{x}$	SD	t	Sig.
ชาย	154	3.54	0.0458	0.936	.676
หญิง	116	3.50	0.0457		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4 พบว่า ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบเพศกับระดับปัญหาการหาเร่แผงลอยกรณีศึกษา: การกระทำผิดบนทางเท้าของเขตบางแค กรุงเทพมหานคร พบว่า เจ้าหน้าที่สำนักงานเขตบางแคที่มีเพศต่างกัน มีความคิดเห็นในเรื่องระดับปัญหาการหาเร่แผงลอยกรณีศึกษา: การกระทำผิดบนทางเท้าของเขตบางแค กรุงเทพมหานคร ไม่แตกต่างกัน ($t = 0.936$, $Sig = .676$)

ตารางที่ 5 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบประสบการณ์การทำงานกับระดับปัญหาการหาเร่แผงลอยกรณีศึกษา: การกระทำผิดบนทางเท้าของเขตบางแค กรุงเทพมหานคร

ประสบการณ์การทำงาน	N	$\bar{x}$	SD	F	Sig.
ต่ำกว่า 5 ปี	64	3.4714	.25957	5.169	.006*
ระหว่าง 5-10 ปี	110	3.5889	.49153		
ตั้งแต่ 10 ปีขึ้นไป	96	3.4200	.41547		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 5 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบประสบการณ์การทำงานกับระดับปัญหาการหาเร่แผงลอยกรณีศึกษา: การกระทำผิดบนทางเท้าของเขตบางแค กรุงเทพมหานคร จำแนกตามประสบการณ์การทำงาน พบว่า เจ้าหน้าที่สำนักงานเขตบางแคที่มีประสบการณ์การทำงานต่างกัน มีความคิดเห็นในเรื่องระดับปัญหาการหาเร่แผงลอยกรณีศึกษา: การกระทำผิดบนทางเท้าของเขตบางแค กรุงเทพมหานคร แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ($f = 5.169$, $Sig = .006$) และทดสอบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธีการเชฟเฟ้ (Scheffe's Method) ได้ผลการวิเคราะห์แสดงในตารางที่ 4.12

ตารางที่ 6 การเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธีผลต่างนัยสำคัญน้อยที่สุด เชฟเฟ (Scheffe's Method) จำแนกตามประสบการณ์การทำงานของผู้ตอบแบบสอบถาม

(I) ประสบการณ์การทำงาน	(J) ประสบการณ์การทำงาน	Mean Difference (I-J)	Std. Error	Sig.
ต่ำกว่า 5 ปี	ระหว่าง 5-10 ปี	-.11751	.05473	.101
	ตั้งแต่ 10 ปีขึ้นไป	.05135	.06617	.740
ระหว่าง 5-10 ปี	ต่ำกว่า 5 ปี	.11751	.05473	.101
	ตั้งแต่ 10 ปีขึ้นไป	.16886*	.05752	.014
ตั้งแต่ 10 ปีขึ้นไป	ต่ำกว่า 5 ปี	-.05135	.06617	.740
	ระหว่าง 5-10 ปี	-.16886*	.05752	.014

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 6 พบว่า เมื่อทำการเปรียบเทียบระดับปัญหาการหาเร่แผงลอยกรณีศึกษา: การกระทำผิดบนทางเท้าของเขตบางแค กรุงเทพมหานครกับ ปัจจัยส่วนบุคคลแล้ว พบว่า เพศของเจ้าหน้าที่สำนักงานเขตบางแคที่แตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อระดับปัญหาและอุปสรรคการนำนโยบายไปปฏิบัติเกี่ยวกับการกระทำผิดบนทางเท้าไม่แตกต่างกัน และประสบการณ์การทำงานที่แตกต่างกัน ความคิดเห็นต่อระดับปัญหาและอุปสรรคการนำนโยบายไปปฏิบัติเกี่ยวกับการกระทำผิดบนทางเท้าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตอนที่ 4 วิเคราะห์แนวทางการแก้ไขปัญหาคาดการณ์ศึกษา: การกระทำผิดบนทางเท้าของเขตบางแค กรุงเทพมหานคร

1. ด้านสมรรถนะของเจ้าหน้าที่

จากการสัมภาษณ์ผู้บริหารสำนักงาน หัวหน้าฝ่าย หัวหน้ากองหน่วยงานสำนักงานเขตบางแค กรุงเทพมหานคร ได้ให้แนวทางการแก้ไขปัญหาคาดการณ์ศึกษาว่า สำนักงานเขตบางแค ดูแลรับผิดชอบ 4 แขวง ได้แก่ แขวงบางไผ่ แขวงบางแค แขวงบางแคเหนือ และแขวงหลักสอง ซึ่งรับผิดชอบความเป็นอยู่ของประชาชนในพื้นที่ แต่กรอบอัตรากำลังของเจ้าหน้าที่เฉพาะเจ้าหน้าที่เทศกิจได้รับการจัดสรรเพียงแค่ 59 นาย มีข้าราชการเพียง 13 นาย ดังนั้นจึงไม่มีความเพียงพอต่อการปฏิบัติงานที่ต้องดูแลความเป็นระเบียบเรียบร้อยและความสงบสุขของประชาชนตลอด 24 ชม. ปัจจุบันกฎหมายที่ประกาศใช้ใหม่ ไม่เอื้อต่อการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ให้ทันสถานการณ์ ประกอบกับเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานไม่มีอำนาจดำเนินการกับผู้กระทำความผิดซึ่งหน้า ทำให้เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติหน้าที่ปฏิบัติงานได้ยากขึ้นทั้งจากปัจจัยทางกฎหมายและสื่อโซเชียลมีเดียยังนำเสนอในส่วนที่เป็นประเด็นเสียหายกับเจ้าหน้าที่ อีกทั้งเจ้าหน้าที่ยังต้องปฏิบัติงานตามภารกิจอื่นๆ ตามนโยบายของผู้บริหารที่นอกเหนือจากการจัดความเป็นระเบียบเรียบร้อย ดังนั้นเจ้าหน้าที่เทศกิจต้องเป็นผู้มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับกฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงานเทศกิจ เพื่อที่จะสามารถนำไปใช้บังคับการได้อย่างถูกต้อง โดยมีการกำหนดแนวทางเพื่อนำไปใช้และแก้ไขปัญหในการปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2. ด้านการมีส่วนร่วม

จากการสัมภาษณ์ผู้บริหารสำนักงาน หัวหน้าฝ่าย หัวหน้ากองหน่วยงานสำนักงานเขตบางแค กรุงเทพมหานคร ได้ให้แนวทางการแก้ไขปัญหาการกระทำความผิดบนทางเท้าไว้ว่า สำนักงานเขตบางแค ให้ความสำคัญกับนโยบายและข้อสั่งการของกรุงเทพมหานครในการมีส่วนร่วม การแก้ไขปัญหาการกระทำความผิดบนทางเท้ามีหน่วยงานที่มีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญห ได้แก่ ฝ่ายโยธา กรมทางหลวง สถานีตำรวจในพื้นที่ สำนักงานการจราจรและขนส่ง ฝ่ายรายได้ ฝ่ายสิ่งแวดล้อมและสุขาภิบาล ผู้ค้า และประชาชนสัญจร สำนักงานเขตบางแคได้ให้เจ้าหน้าที่เทศกิจ ตรวจจับให้ประชาชนและผู้ค้าเข้าใจถึงกฎหมายและระเบียบเกี่ยวกับการใช้ทางเท้า รับฟังความคิดเห็นของผู้ค้าในการแก้ไขปัญหเพื่อหาทางออก ร่วมกันระหว่างความต้องการของผู้ค้าและประชาชนผู้ใช้ทางเท้า ประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนและผู้ค้าได้ตระหนักถึงการรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยบนทางเท้ารวมถึงการจัดหาพื้นที่ค้าขายเพื่อไม่รบกวนทางเท้า

3. วัตถุประสงค์และมาตรฐานของนโยบาย

จากการสัมภาษณ์ผู้บริหารสำนักงาน หัวหน้าฝ่าย หัวหน้ากองหน่วยงานสำนักงานเขตบางแค กรุงเทพมหานคร ได้ให้แนวทางการแก้ไขปัญหาการกระทำความผิดบนทางเท้าไว้ว่า สำนักงานเขตบางแค ได้นำนโยบายของกรุงเทพมหานครที่มีวัตถุประสงค์ในการดูแลความปลอดภัยของประชาชนด้วยการเข้มงวด กวดขัน ไม่ให้มีการจอดหรือขับขี่รถจักรยานยนต์บนทางเท้า เพื่อป้องกันไม่ให้เกิดอุบัติเหตุ ทั้งยังเป็นการคืนพื้นที่ทางเท้าให้ประชาชนสามารถใช้สัญจรได้อย่างสะดวกและปลอดภัย หากต้องการให้มีการดำเนินการที่ชัดเจนและมีประสิทธิภาพมากขึ้น ควรมีการประกาศนโยบายให้ชัดเจน เพื่อให้ผู้กระทำความผิดทราบและเตรียมตัวแก้ไข รวมถึงเป็นการลดแรงกดดันของเจ้าหน้าที่ที่ต้องปฏิบัติงานกับผู้กระทำความผิดโดยตรง

4. ทรัพยากรนโยบาย

จากการสัมภาษณ์ผู้บริหารสำนักงาน หัวหน้าฝ่าย หัวหน้ากองหน่วยงานสำนักงานเขตบางแค กรุงเทพมหานคร ได้ให้แนวทางการแก้ไขปัญหาการกระทำความผิดบนทางเท้าไว้ว่า นโยบายที่สำนักงานเขตนำไปปฏิบัตินั้นมีทั้งนโยบายที่จัดสรรงบประมาณมาให้และไม่จัดสรรงบประมาณให้ ทรัพยากรบุคคลที่มีอยู่ไม่เพียงพอต่อการปฏิบัติงาน อย่างเช่น ตำแหน่งนิติกร บุคลากรที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญด้านกฎหมาย เพราะในปัจจุบันมีเรื่องที่ต้องดำเนินการทางกฎหมายเป็นจำนวนมาก และอุปกรณ์การใช้กล้อง AI ในการตรวจสอบและติดตามผู้กระทำความผิดบนทางเท้า การให้ความรู้และประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับกฎหมาย เพื่อให้ประชาชนเข้าใจถึงผลกระทบจากการกระทำความผิดบนทางเท้าและวิธีปฏิบัติตามกฎหมายที่ถูกต้อง

5. การสื่อสารระหว่างองค์กรและกิจกรรมการเสริมแรง

จากการสัมภาษณ์ผู้บริหารสำนักงาน หัวหน้าฝ่าย หัวหน้ากองหน่วยงานสำนักงานเขตบางแค กรุงเทพมหานคร ได้ให้แนวทางการแก้ไขปัญหาการกระทำความผิดบนทางเท้าไว้ว่า การทำงานร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ สำนักงานเขตและสถานีตำรวจนครบาลในพื้นที่ และหน่วยงานอื่นๆ ที่บำรุงรักษาทางเท้า มีการแก้ไขปัญหหรือขอความร่วมมือในการแก้ไขปัญหาร่วมกัน ติดต่อสื่อสารจากความสัมพันธ์ส่วนตัวของผู้บังคับบัญชาและระดับเจ้าหน้าที่ ทำหนังสือประสานงานอย่างเป็นทางการ รวมถึงได้จัดให้มีการอบรมให้ความรู้แก่เจ้าหน้าที่เพิ่มขึ้นเพื่อนำไปประชาสัมพันธ์และทำความเข้าใจกับประชาชน

6. สภาพทางเศรษฐกิจและสังคม

จากการสัมภาษณ์ผู้บริหารสำนักงาน หัวหน้าฝ่าย หัวหน้ากองหน่วยงานสำนักงานเขตบางแค กรุงเทพมหานคร ได้ให้แนวทางการแก้ไขปัญหาการกระทำความผิดบนทางเท้าไว้ว่า สำนักงานเขตบางแคเป็นพื้นที่ชานเมืองที่มีพื้นที่ขนาดใหญ่ มีทั้งพื้นที่ที่เป็นเกษตรกรรม อุตสาหกรรม ตลาดสด ตลาดนัด ห้างสรรพสินค้า ซึ่งมีความหลากหลายประชากรมีทั้งคนดั้งเดิมในพื้นที่ ประชากรที่ย้ายถิ่น และประชากรแฝง มีทั้งคนไทยและชาวต่างชาติ ด้วยสภาพเศรษฐกิจในปัจจุบันส่งผลให้ประชาชนมีอาชีพที่หลากหลายมากขึ้น การกระทำหรือดำเนินการสิ่งใด ประชาชนกลุ่มนี้จะเน้นความเร็ว และความสะดวกสบายเป็นหลัก จนทำให้เกิดการกระทำความผิดได้ง่ายและมากขึ้น เพราะการจอดหรือขับซิ่งรถยนต์หรือรถจักรยานยนต์บนทางเท้าทำให้ประชาชนกลุ่มนี้ไม่เสียเวลาในการประกอบอาชีพ ดังนั้นการนำนโยบายไปปฏิบัติจะต้องมีการปรับให้เหมาะสมและมีความยืดหยุ่นตามบริบทของสภาพเศรษฐกิจและสังคม

อภิปรายผล

ผลการวิจัย เรื่องการศึกษาแนวทางการแก้ไขปัญหาการกระทำความผิดบนทางเท้าของเขตบางแค กรุงเทพมหานคร มีประเด็นสำคัญที่นำมาอภิปรายผล ดังนี้

1. การศึกษาระดับปัญหาและอุปสรรคการนำนโยบายไปปฏิบัติเกี่ยวกับการกระทำความผิดบนทางเท้าของสำนักงานเขตบางแค กรุงเทพมหานคร

จากการศึกษาระดับปัญหาและอุปสรรคการนำนโยบายไปปฏิบัติเกี่ยวกับการกระทำความผิดบนทางเท้าของสำนักงานเขตบางแค กรุงเทพมหานคร โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านทรัพยากรนโยบายมีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมา คือ ด้านสมรรถนะของหน่วยปฏิบัติงาน ด้านการสื่อสารระหว่างองค์กรและกิจกรรมการเสริมแรง และด้านการมีส่วนร่วมของประชาชนมีค่าเฉลี่ยต่ำสุด อาจเป็นเพราะว่า เจ้าหน้าที่และประชาชนร่วมใช้ความคิดสร้างสรรค์ ความรู้และความชำนาญร่วมกับเจ้าหน้าที่ และสนับสนุนติดตามผลการปฏิบัติงานขององค์กร โดยมีการแต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินงานโดยมีประชาชนมีส่วนร่วมในการปฏิบัติงานติดตามแก้ไขข้อร้องเรียนของประชาชน และระบุปัญหา การพิจารณานโยบาย การกำหนดนโยบาย การอนุมัติการนำนโยบายไปปฏิบัติ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของพันธุ์ศักดิ์ จิณะไชย (2566) ได้ศึกษา การนำนโยบายแก้ไขปัญหารถจักรยานยนต์ขับขึ้นบนทางเท้าไปปฏิบัติ : กรณีศึกษาสำนักงานเขตดอนเมือง กรุงเทพมหานคร การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาเกี่ยวกับกระบวนการนำนโยบายแก้ไขปัญหารถจักรยานยนต์ขับขึ้นบนทางเท้าไปปฏิบัติ รวมถึงศึกษาปัญหา อุปสรรค แนวทางแก้ไขปัญหาและปรับปรุง การนำนโยบายแก้ไขปัญหารถจักรยานยนต์ขับขึ้นบนทางเท้าไปปฏิบัติ ของสำนักงานเขตดอนเมือง กรุงเทพมหานคร ผลวิจัยพบว่า ปัญหาประชาชนไม่ให้ความร่วมมือไม่ปฏิบัติตามกฎหมายและขาดจิตสำนึก เทคโนโลยีที่ไม่ทันสมัย เจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติงานไม่เพียงพอต่อปริมาณงาน และเจ้าหน้าที่บางส่วนยังขาด ความรู้ ความเข้าใจ นโยบาย ด้านรูปแบบ อำนาจหน้าที่ ยังไม่สอดคล้องกับการปฏิบัติงาน สื่อสาร ยังขาด การประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสาร ให้กับประชาชน ระบบการเมือง ที่จะออกนโยบายเร่งด่วน ที่ไม่ตรงกับ การบริการของสำนักงานเขต ทำให้ต้องแบ่งเจ้าหน้าที่ไปปฏิบัติงาน แนวทางแก้ไขปัญหาและอุปสรรค ผลวิจัยพบว่า ควรมีการจัดอบรมให้ความรู้และปลูกจิตสำนึกให้ประชาชนรู้จักเคารพสิทธิของผู้อื่นและ ปฏิบัติตามกฎหมาย ควรมีการเพิ่มอัตรากำลังเจ้าหน้าที่ และมีการฝึกอบรมให้กับเจ้าหน้าที่ ให้มีความรู้ ความเข้าใจ ควรพัฒนาปรับปรุงเทคโนโลยีระบบเครือข่าย ให้เชื่อมโยงกันทั้งหมด ควรมีการแก้ไข กฎระเบียบที่ไม่สนับสนุนการทำงาน ควรมีการทบทวนงานที่ไม่สามารถแก้ไขปัญหาให้ประชาชนได้ ผู้บริหาร ควรให้ความสำคัญอย่างจริงจัง ควรมีบริการเชิงรุก ออกประชาสัมพันธ์ให้ความรู้กับประชาชน ควรมีการสร้างแรงจูงใจในการทำงานให้กับเจ้าหน้าที่ และสอดคล้องกับงานวิจัยของศุภัชมา อู่ออง (2565) ศึกษาเรื่อง การนำนโยบายการจัดระเบียบหาบเร่แผงลอย กรุงเทพมหานครไปปฏิบัติ ศึกษากรณี สำนักงานเขตหลักสี่ กรุงเทพมหานคร รวมทั้งประเด็นปัญหา และอุปสรรคสำคัญ ข้อเสนอแนะและแนวทางปรับปรุงนโยบายการจัดระเบียบหาบเร่แผงลอย กรุงเทพมหานครไปปฏิบัติของสำนักงานเขตหลักสี่

ในปัจจุบัน โดยใช้วิธีการวิจัยเชิงคุณภาพ ใช้เทคนิค การวิจัยเอกสาร และการวิจัยสนาม เก็บรวบรวมข้อมูลโดยการสัมภาษณ์ แบบมีโครงสร้าง กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 5 คน ผลการวิจัยพบว่า การนำนโยบายการจัดระเบียบหาบเร่แผงลอยกรุงเทพมหานคร ไป ปฏิบัติ ของสำนักงานเขตหลักสี่ มีความชัดเจนแน่นอน และเหมาะสมกับสภาพพื้นที่ ผู้บริหาร สำนักงานเขตหลักสี่ ให้ความสำคัญ ติดตามผลการดำเนินงานอย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอ แต่เนื่องจากมีข้อจำกัดเรื่องจำนวนเจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานและงบประมาณที่ได้รับทำให้ไม่พอเพียงเมื่อเทียบกับปริมาณ ทำให้การดำเนินการและการพัฒนาปรับปรุงการนำนโยบายการจัดระเบียบหาบเร่แผงลอยกรุงเทพมหานครไปปฏิบัติ กรณีศึกษา สำนักงานเขตหลักสี่ ไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควร

2. การเปรียบเทียบระดับปัญหาการหาบเร่แผงลอยกรณีศึกษา: การกระทำผิดบนทางเท้าของเขตบางแค กรุงเทพมหานคร

พบว่า เจ้าหน้าที่สำนักงานเขตบางแคที่มีเพศต่างกัน มีความคิดเห็นในเรื่องระดับปัญหาและอุปสรรคการนำนโยบายไปปฏิบัติเกี่ยวกับการกระทำผิดบนทางเท้าในเขตพื้นที่สำนักงานเขตบางแค กรุงเทพมหานคร ไม่แตกต่างกัน ($t = 0.936$, $Sig = .676$) และเจ้าหน้าที่สำนักงานเขตบางแคที่มีประสบการณ์การทำงานต่างกัน มีความคิดเห็นในเรื่องระดับปัญหาและอุปสรรคการนำนโยบายไปปฏิบัติเกี่ยวกับการกระทำผิดบนทางเท้าในเขตพื้นที่สำนักงานเขตบางแค กรุงเทพมหานคร แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ($f = 5.169$, $Sig = .006$) ซึ่งมีความสอดคล้องกับงานวิจัยของสมัญญ์ เอี่ยมสอาด (2566) ได้ศึกษาเรื่องแนวทางการแก้ไขปัญหาของทางเดินเท้าในพื้นที่เขตบางแคงานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาแนวทางการแก้ไขปัญหาของทางเดินเท้าในพื้นที่เขตบางแค 2) เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อปัญหาและอุปสรรคของทางเดินเท้าในพื้นที่เขตบางแค 3) เพื่อเสนอแนวทางการพัฒนาการแก้ไขปัญหาของทางเดินเท้าไปปฏิบัติในเขตบางแค ผลการศึกษาพบว่า ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยด้านปัญหาและอุปสรรคที่มีผลต่อการสัญจรเส้นทางการเดินทางเท้า ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ และอายุที่แตกต่างกันมีแนวทางการแก้ไขปัญหาของทางเดินเท้าในพื้นที่เขตบางแคแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ปัจจัยด้านปัญหาและอุปสรรคในการสัญจรเส้นทางการเดินทางเท้ามีความสัมพันธ์เชิงบวกกับความต้องการในการใช้เส้นทางการเดินทางเท้าอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.00 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่กำหนดไว้ทั้งนี้ข้อเสนอแนะในการวิจัยมุ่งเน้นให้ภาครัฐควรมีการกำหนดนโยบายการป้องกัน และควบคุมปัญหาที่จะทำให้เกิดความเสียหายต่อเส้นทางการเดินทางเท้าอย่างชัดเจน

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้

ในการศึกษาเรื่องแนวทางการแก้ไขปัญหาหาบเร่แผงลอยกรณีศึกษา: การกระทำผิดบนทางเท้าของเขตบางแค กรุงเทพมหานคร ผู้ศึกษามีข้อเสนอแนะในการวิจัยดังนี้

1.1 ด้านวัตถุประสงค์และมาตรฐานของนโยบาย ข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ ติดตามแก้ไขข้อร้องเรียนของประชาชน ดังนั้น สำนักงานเขตบางแค ควรมีการดำเนินงานติดตามและแก้ไขข้อร้องเรียนของประชาชนให้มากยิ่งขึ้น เพื่อสามารถนำไปใช้บังคับการได้อย่างถูกต้อง โดยมีการกำหนดแนวทางเพื่อนำไปใช้และแก้ไขปัญหาในการปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ

1.2 ด้านสมรรถนะของหน่วยปฏิบัติงาน ข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ มีการสนับสนุนจากนักกฎหมายและฝ่ายบริหาร ดังนั้น สำนักงานเขตบางแคควรมีการอบรมบุคลากรให้มีความรู้และทักษะทางกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับรักษาความสะอาด และความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมืองที่เป็นกฎหมายใหม่ๆ เพื่อสามารถนำไปใช้ในการปฏิบัติงานได้อย่างถูกต้อง

1.3 ด้านทรัพยากรนโยบาย ข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ ประเมินสถานภาพและศักยภาพของทรัพยากร ดังนั้น สำนักงานเขตบางแคควรมีการประเมินสถานภาพและศักยภาพของทรัพยากร อย่างเช่นอุปกรณ์ในการตรวจสอบการกระทำผิด

ว่ามีความพร้อมในการปฏิบัติงานหรือไม่ ให้ความรู้และประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับกฎหมาย เพื่อให้ประชาชนเข้าใจถึงผลกระทบจากการกระทำผิดบนทางเท้าและวิธีปฏิบัติตามกฎหมายที่ถูกต้อง

1.4 ด้านสภาพทางเศรษฐกิจและสังคมข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ค่านิยม ทศคติมีความเปลี่ยนแปลงตามสถานการณ์ปัจจุบัน ดังนั้น สำนักงานเขตบางแคควรมีการจัดสรรทรัพยากรทางเศรษฐกิจให้หน่วยงานเพียงพอ และควรมีการปรับให้เหมาะสมและมีความยืดหยุ่นตามบริบทของสภาพเศรษฐกิจและสังคม

1.5 ด้านการสื่อสารระหว่างองค์กรและกิจกรรมการเสริมแรง ข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ การแบ่งปันข่าวสารความคิดและทัศนคติในองค์กร ดังนั้น สำนักงานเขตบางแคควรมีการสื่อสารเกี่ยวกับ มาตรฐานงานและวัตถุประสงค์นโยบายในองค์กรให้บุคลากรได้นำไปปฏิบัติในทิศทางเดียวกันและถูกต้อง

1.6 ด้านการมีส่วนร่วมของประชาชน ข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ร่วมใช้ความคิดสร้างสรรค์ ความรู้และความชำนาญร่วมกับเจ้าหน้าที่ และสนับสนุนติดตามผลการปฏิบัติงานขององค์กร ดังนั้นสำนักงานเขตและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในพื้นที่ มีส่วนร่วมบำรุงรักษาทางเท้า ร่วมแก้ไขปัญหาหรือขอความร่วมมือในการแก้ไขปัญหาาร่วมกัน

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรศึกษาการพัฒนาสมรรถนะของบุคลากรสำนักงานเขตกรุงเทพมหานคร เพื่อนำผลการวิจัยมาปรับปรุงและพัฒนาต่อยอดสมรรถนะของบุคลากรให้มีความรู้และทักษะในการปฏิบัติงานให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

2.2 ควรศึกษาถึงประสิทธิภาพการบังคับใช้กฎหมายรักษาความสะอาด และความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง เพื่อนำผลวิจัยไปปรับปรุงแผนการปฏิบัติงานและนำไปใช้ได้อย่างถูกต้อง

บรรณานุกรม

พรณิลัย นิตโรจน์. (2566). การนำนโยบายการจัดระเบียบหาบเร่แผงลอยกรุงเทพมหานครไปปฏิบัติ. มหาวิทยาลัย

รามคำแหง. (วิทยานิพนธ์ปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์). มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

พันธุ์ศักดิ์ จินะไชย. (2566). การนำนโยบายแก้ไขปัญหาจราจรยานยนต์ขับเคลื่อนทางเท้าไปปฏิบัติ : กรณีศึกษาสำนักงานเขตดอนเมือง กรุงเทพมหานคร. (วิทยานิพนธ์ปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์). มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

รัชฎา เกษรางกุล. (2560). การเพิ่มประสิทธิภาพในการบังคับใช้กฎหมาย : ศึกษากรณีการจัดระเบียบหาบเร่แผงลอยในกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์นิติศาสตรมหาบัณฑิต. สาขากฎหมายอาญา. มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

ศุภัชมา อูวง.(2555). การนำนโยบายการจัดระเบียบหาบเร่แผงลอย ริมบาทวิถีกรุงเทพมหานครไปปฏิบัติ กรณีศึกษาสำนักงานเขตหลักสี่ กรุงเทพฯ. (วิทยานิพนธ์ปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิตสาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์). มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

สมัชญ์ เอี่ยมสอาด. (2566). แนวทางการแก้ไขปัญหาของทางเดินเท้าในพื้นที่เขตบางแค. (สารนิพนธ์รัฐศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการปกครอง). มหาวิทยาลัยสยาม.

สำนักงานเขตบางแค. (2567). *ข้อมูลทั่วไป*. [ออนไลน์]. เข้าถึงจาก

<https://webportal.bangkok.go.th/bangkhae/page/sub/1852/%E0%B8%A7%E0%B8%B4%E0%B8%A%E0%B8%B1%E0%B8%A2%E0%B8%97%E0%B8%B1%E0%B8%A8%E0%B8%99%E0%B9%8C>
สืบค้น 10 สิงหาคม 2567.